

Воронько-Невіднича Т. В.,
канд.екон.наук, доцент,
завідувач кафедри менеджменту ім. І. А. Маркіної,
Кислий Д. С., Семенюта Д. А.,
здобувачі вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава

ЦІЛЬОВИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ

Актуальною проблемою для всіх суб'єктів господарювання агропродовольчої сфери є перехід від застарілих практик господарювання до сучасних, де цілепокладання та реалізація цілей здійснюється всіма суб'єктами. Жорстко орієнтований на майбутнє цільовий підхід вимагає чіткого визначення довгострокових цілей розвитку, способів їх досягнення та всіх компонентів системи виробництва та управління, необхідних для забезпечення ефективних результатів.

Експерти зауважують, що «...ефективне управління економічними системами різних рівнів в динамічних невизначених умовах можливе тільки на основі застосування дієвих механізмів прогнозування та передбачення, які забезпечують можливість формування стратегії розвитку та оцінювання наслідків прийнятих рішень» [1, с. 34; 2].

Характерною особливістю сучасного підприємства є те, що на кожному етапі його розвитку відбувається вдосконалення, яке ґрунтується на закріпленні та фіксації якісних змін, періодичному відтворенні сталої функціональної системи господарюючого суб'єкту, що становить зміст його діяльності. Забезпечення розвитку агроформування вимагає формулювання та реалізації стратегії. Процес формування стратегії відноситься до процесу управління і здійснюється поетапно.

На сучасному етапі економічного розвитку підприємства змушені працювати в умовах надзвичайних зовнішніх викликів. У зв'язку з цим, ще на етапі заснування підприємству необхідно чітко визначити основні цілі діяльності, встановити методи та можливості їх досягнення та надалі дотримуватися заданого напрямку. Зрозуміло, що головною метою будь-якого бізнесу є отримання прибутку, але саме правильні стратегічні цілі можуть привести до високої прибутковості, довгострокового існування на ринку. Необхідно чітко розуміти сутність, складові та принципи управління цілями, що дає змогу сформулювати конкретні рекомендації для майбутнього управління підприємством агропродовольчої сфери.

Ю. Негода зазначає, що під час реалізації цільового підходу формування програм з вирішення окремих проблем має координуватися, щоб уникнути дублювання й розпорошення коштів [3, с. 23].

Спрямовуючи управління за цілями на визначення, демонстрацію та реалізацію довгострокової стратегії підприємства, можна стверджувати, що

стратегічне управління є однією з форм реалізації цільового підходу. Це відповідає принципам стратегічного управління господарюючим суб'єктом.

Л. Могильна акцентує увагу на стратегічних рішеннях, які визначають загальний напрям та діяльність підприємства щодо очікуваних, непередбачених та зовсім невідомих натепер подій, які можуть виникнути в його зовнішньому середовищі [4, с. 418].

Очевидно, що вибір найкращого варіанту досягнення цілей, поставлених підприємством, повинен здійснюватися з урахуванням таких важливих аспектів, як споживчий попит, виробничі потужності, етапи життєвого циклу господарства тощо.

Відтак, процес пошуку ключових стратегій для розробки програм розвитку для досягнення поставлених цілей і вирішення ключових проблем вимагає ретельного розгляду того, де зараз знаходиться господарюючий суб'єкт і куди він планує рухатися далі. При виборі стратегії та цілей необхідно враховувати проведену діагностику зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства та виявлення змін у поточній стратегії.

Таким чином, сучасні трансформаційні умови вимагають змін методів і засобів ведення бізнесу. Наразі суб'єкти господарювання конкурують за моделі управління та плани, а не за продукцію. Найкращих результатів досягають тільки підприємства, в основу менеджменту яких закладені цільові напрямки взаємодії зі своїми споживачами, стейкхолдерами.

Список використаних джерел

1. Березіна Л. М., Воронько-Невіднича Т. В., Логінська І. Я., Шкурупій К.Є. Ключові аспекти управління розвитком агропродовольчої сфери в межах національної економічної стратегії – 2030. *Modern Economics*. 2021. № 30. С. 34-38. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V30\(2021\)-05](https://doi.org/10.31521/modecon.V30(2021)-05).

2. Khodakivska O., Voronko-Nevidnycha T. Integration of Agile methods into the management system as a tool for increasing the effectiveness of strategic management in the agri-food sector. *EKONOMIKA APK*. 2023. Т. 30 № 2. Р. 49-56.

URL: <https://eapk.com.ua/uk/journals/tom-30-2-2023/integratsiya-agile-metodiv-u-sistemu-menedzhmentu-yak-instrument-pidvishchennya-efektivnosti-strategichnogo-upravlinnya-v-agroprodovolchiiy-sferi>

<https://doi.org/10.32317/2221-1055.202302049>.

3. Негода Ю. В. Концепція реалізації програмно-цільового управління при системній трансформації аграрного сектору економіки. *Агросвіт*. 2020. № 5. С. 17-24.

DOI: 10.32702/2306-6792.2020.5.17.

4. Могильна Л. М. Вдосконалення стратегічного управління сільськогосподарським підприємством. *Економіка та суспільство*. 2018. № 15.

URL: <http://economyandsociety.in.ua/index.php/journal-15>.